

lajam, aby tym, kiž duchowni nejsu, Bibliu lasowacž dacz, je tak wele jako parle šwinjom czišlacž; skotrež wuczbu woni rosnje jim tu Bibliu rubja. Wele bole my tebe šwjeru napominamy, so by ty šebi tajku Bibliu kupil, a husto snutyrnoszu we nej lasował. Za sromadžisna we Nizei wobšanknu tu radu: So žadyn kšesšjan nedyrbi bes Biblije byč. Ale, o kak wele je ludži, kiž žaneje Biblije we šwojim domi nimaju? A kak wele žadnischa je wona pola Šserbow knamakanju byla? Dyž pak tebi njek tajke, jako te najstarsche, we Šserškej reczi pak te najnowishe knihi do rukow podate budža: da nelutuj schak tych penes, ale kup šebi tu šwjatu Bibliu do twojeho doma; pschetož wona ma we šebi teje dusche najljepsche ljekarstwo. To pak je wina schitkeho steho, dyž Bibliu nelasuju, a ju nerošemja: praji ton žyršwiny wučer Chrysoštom. Šsy pak šebi tu Bibliu kupil: da nestaj ju nje-dže jeno na desčku, aby na kamyrk, kpošasanju, pschetož to tebe nebudže sbožneho činicz; ale lasuj ju snutyrnoszu. Nesamolweš šo, so nimasch kwile we nej lasowacž, so masch žonu a džjeczi šastaracž, a dyrbišch džjelacž a šo prozowacž. Ale laj, dokelž masch šo štaracž a prozowacž sa tych twojich: da dyrbišch ty tehodla wele škerje to činicz. Pschetož Chrysoštom sašo pišche: So možno neje, so by čžlowek mol sbožny byč, kiba so won te knihi teho šwjateho Božeho šłowa, tu Bibliu, kotruž Boh šam ščinil je, štajnje lasuje.

To je Moskowitiški kežžor Pjeter derje rošemil a wopomnil: tehodla je won pschikasał, so žadyn dom we jeho žylym kraju nedyrbi bes Biblije byč, žani mlodži ludžo šo nešmjedža predy woženicz, kibali so šu šebi tu Bibliu predy do doma sa šwoj najljepschi domjazy grat kupili. O so bychu schitke kšesšjianske wyschnosze, wyšoke a niške, teji teho runja činile, a šwojim poddanam twerdže pschiruczile, so bychu tež Bibliu jako šwoje najwošebnische kubło šebi kupili.

Tehodla, luby šasowarjo, da kup, kup tež ty šebi te Bože knihi, a wuziwaj je tak, so šo ty kšwojej sbožnoszi poljepschujesch. Pschetož schitko pišmo, psches Bože nadunenje date, je wuzitne kwuczenju, kdowedženju, kšwarrenju, kpoljepschenju we prawdoszi, so by Boži čžlowek dokonjany byl kšesmu dobremu skutku hotowy, 2. Tim. 3, 16. Tehodla nasch Šbožnik pschikazuje: Wobhonce šo we pišmi; pschetož wam šo šda, so macže wjeczne žiwenje we nim: a tošamo je, kiž wotemne šwjetsi, Joh. 5, 39. Budžeschli ty pak tajke Bože pišmo lasowacž ktwojemu pohorschenju, a štajkeje krašneje rože jed, po waschnju tych pawkow, žyzacž; a nebudžeschli po tem šłowi šwoje žiwenje wesž, a šo we šwjatoszi a bohabožnoszi prozowacž: laj, da budže čže to šłowo na šudny džen šudžicz, Joh. 12, 48. a twoje šatamanstwo budže wetsche, kajž ton Knes Kšesus praji: Dy bych ja nepschischol, a jim to neprajil; da bychu žaneho rjecha nemjeli: njek pak nemoža šnicžim šwoj rječ samolwicž, Joh. 15, 22. To smi derje na kedybu pschi twojim lasowanju we tej šwjatej Biblii, so, dokelž ty we twojej reczi šam Bože šłowo lasowacž možesch, a jo rošemisch, ty nicžo nebudžesch mjecz na šudny džen, ščinž by mol šwoj rječ samolwicž. Ton schehomozny Boh pak žyl nam šwoje šwjate šłowo čžiste šdžeržecz hačž do konža teho šwjeta, a žyl jo dacz bohacžje bes nami bydlicž, kwalbi